

Brief aan een engel

Sahadi kwam als vluchteling uit Afghanistan naar België. Hij wist niet wat er met hem zou gebeuren, tot Lore en haar mama in zijn leven kwamen.

Nu, zoveel later, schrijft hij Lore een brief.

Dag Lore,

Eindelijk heb ik de juiste weg gevonden om te vertellen wat je voor mij betekent.

We kennen elkaar van toen ik 15 was. Ik was net in België gearriveerd als vluchteling zonder ouders.

Ik was een onzeker jongetje en voelde mij nergens thuis. Ik ben nooit echt een kind kunnen zijn.

Op mijn zevende had ik mijn eerste job: plastic zakjes verkopen in een Turkse Bazaar. Mijn werkdagen eindigden rond twee uur 's nachts. Die nachten waren angstaanjagend. De oudere kinderen stonden me vaak op te wachten met messen, om mijn loon af te pakken. Het was een harde leerschool. Ik heb er veel littekens aan overgehouden, maar ook geleerd dat geweld nooit helpt.

Toen ik geld genoeg had gespaard, kon ik met mensensmokkelaars naar België reizen. In het asielcentrum was ik redelijk op mijn gemak, maar eens daarbuiten voelde ik mij niemand. Ik was stil en in mijzelf gekeerd. Eén opgestoken middenvinger volstond om mij dagen slecht te voelen. Hoor ik hier wel thuis? Welk nut heeft mijn leven nog?

En toen kwam jouw mama op bezoek. Het was opendeurdag in het asielcentrum. Je mama nodigde me uit om wekelijks bij jullie thuis te komen. Ik heb me nog nooit zo welkom gevoeld. Jij, je broers en je mama overlaadden me met liefde en voor het eerst hoorde ik erbij.

Ik kreeg cadeautjes op mijn verjaardag en complimenten bij een goed rapport. Het waren mijn eerste tastbare momenten van geluk. Ik bleef wel worstelen met de trauma's van vroeger. 's Nachts werd ik badend in het zweet en angstig wakker. Bij jullie vond ik de kracht en de moed om mijn leven verder te zetten. Jij in het bijzonder, Lore, hebt me enorm vooruitgeholpen. Leren lezen en schrijven ging traag. Uren aan een stuk blijf je dezelfde les geduldig herhalen, steeds op dezelfde, zachte toon. Jouw lessen gaven mij zelfvertrouwen. Ze waren bepalend voor onze toekomst.

Jij geeft nu met evenveel passie lessen Nederlands aan nieuwkomers, en ik ben directeur van een lagere school. Dat had ik zelfs in mijn stoutste dromen niet durven te hopen.

Lore, elke school verdient een leerkracht vol engelengeduld zoals jij.

Ik hou van jullie.

Sahadi, je Afghaanse broeder.

(Bron: Iedereen beroemd op Een)